

BOG NA PRVOM MJESTU

8. srpnja: Utorak Četrnaestog tjedna kroz godinu
 Čitanja: Hoš 8,4-7.11-13; Ps 115,3-4.5-6.7ab-8.9-10; Mt 9,32-38.

Zar Bog zaista nije mogao imati neki bolji plan da izvede djelo spasenja od toga da sklapa savez s kolebljivim i nestabilnim svojim stvorom čovjekom? Sigurno je u svojoj neizmjerljivoj mudrosti mogao izvesti i na drukčiji način plan spasenja, ali se čini da to nije želio učiniti bez suradnje s čovjekom i mimo čovjeka. Zato je najprije odabrao pojedince s kojima je bez posrednika stupao u kontakt da im se objavi i da im očituje svoju privrženost i ljubav, sklappao savez s njima dajući im obećanja u koje su oni povjerovali, da bi onda preko njih izveo i odabrao Izraela da bi s njim sklopio savez i preko toga naroda počeo ostvarivati svoj spasonosni naum. Ali taj je savez stalno bio na klimavim nogama, ne zbog Boga koji je uvijek vjeran svojim riječima, nego zbog naroda koji se često iznevjerio Bogu i njegovu savezu, zanoseći se onim što Bog nije. O tome čitamo u Svetom pismu. Ono je uz Božju objavu ispunjeno i sadržajem nevjere naroda, kao i posljedicama koje su uvijek uslijedile nakon kidanja saveza.

No Bog i nakon ovih lutanja naroda preuzima inicijativu tražeći i nalazeći put da mu se iznevjereni vrata. On preko usta proroka kori narod, odgaja ga i prijeti mu, te ga stalno poziva da se vrati svom izvoru. Tako i prorok Hošea poručuje da se Izrael mora vratiti u Egipat. Zato što se Izrael iznevjerio Bogu i otkrenuo od njega, Bog vraća povijest spasenja nazad.

U čitanju se tri puta spominje tele. Naime, izraelski je kralj Jeroboam I. postavio dva pozlaćena kipa mladih životinja koje su trebale predstavljati lik Gospodinov ili barem njegovu prijestolje. A uskoro je pučka pobožnost počela štovati lik bika kao božanstvo. Stoga im prorok dovikuje: „Odbacih tvoje tele, Samarijo, na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će ostati nečisti sinovi Izraelovi? Umjetnik ga je neki načinio, i ono Bog nije.“ (8,5-6) To nije Bog, a narod koji se klanja teladima ili bikovima kao bogovima nije više Božji narod. Gospodin mora s njime početi potpuno iznova kao onda kada ih je izveo iz Egipta. Bog opet preuzima inicijativu. Takav njegov zahvat u ljudski život jest milost.

Za vrijeme ljetnih praznika jedan je student pošao s prijateljima na neko putovanje. U isto je vrijeme i njegova djevojka otišla sa svojim prijateljicama na drugi kraj. A kako im je bilo? Uza sve doživljaje ljepote na putovanju neprestano se u njima javljala čežnja. Poruke su se stalno izmjenjivale: „Tako mi nedostaješ. Lijepo mi je, ali sve mi fali!“

Možda je to tako i kod Boga u odnosu prema nama. Ali je kod njega ipak sve sasvim drukčije! Tu postoji nešto više! Kada Bog neprestano misli na čovjeka, onda je to nešto što je puno više od ovakvih sentimentalnih izljeva ljubavi. Njegov spomen ima veze s njegovim imenom koje je objavio Mojsiju. Ja jesam! Ja sam tu s vama! Ja sam kod vas, Ja koji djelujem na putovima vaše povijesti! Njegovo „spomenit ću se“ za mene znači: „Ti si u mom sjećanju, u mojoj svijesti, u mojoj uspomeni.“ To je izraz djelotvornog zahvata Božjeg u povijest naroda i u povijest svakog pojedinca. Bog „se spominje“ početka povijesti svog naroda s njim. On je pokrenuo taj početak. Zato

kada kaže: „Spomenut ću se.“ On govori: „Ja ću ovaj početak dovesti do cilja, i to je u mom planu spasenja!“

Uzvrća li čovjek na takav način ovaj spomen prema Bogu? Sve nam je već poznato iz vlastitoga života, kao i života ljudi s kojima živimo. Otpad od Boga uvijek je značio da čovjek na Božje mjesto stavi nešto drugo, nešto što mu služi kao kumir. Nije se to događalo samo u ona vremena, nego se to događa i danas među nama. Koliko nas ima kojima je Bog na prvom mjestu, samo Bogu je poznato. Mnogima je na prvom mjestu nešto drugo, npr. debeli račun u banci, karijera u društvu, politici ili u Crkvi, napredovanje na poslu ili nešto tako. Svima nam je to već poznato, no potrebna nam je doza poniznosti da bismo to i priznali. Trebao je doći netko kao papa Franjo da nam s tolikom jasnoćom i jednostavnim proročkim riječima svakoga dana ukazuje na manjak vjere i pouzdanja u Boga. „Ma tko si ti i tvoj bankovni račun, tvoja karijera ili tvoje napredovanje? Ljudskih je ruku to djelo, to Bog nije.“ A što Bog nije, nema ni pravo na štovanje, pogotovo ne da zauzme prvo mjesto u mom životu. Valja natrag, na početak, na vrelo milosti.

Sluga Božji Josip Stadler u više navrata piše o Srcu Isusovu kao vrelu milosti i izvoru sve utjehe. U jednoj poslanici donosi molitvu s. Marije iz reda sv. Uršule, koja nam je prikladna za završetak ovog razmišljanja:

„Vječni Oče, po Srcu Isusovu koji je moj život, moja istina i moj put, dolazim k tebi. Po tom poklona vrijednom Srcu klanjam ti se umjesto svih onih koji ti se ne klanjaju, i ljubim te za one koji te ne ljube, i poznajem i priznajem te Bogom u ime svih, koji zasliepljeni svojevolutno neće da te upoznaju. Želim po ovom Srcu nadoknaditi tvojem božanskomu veličanstvu sve što ti ljudi duguju. U duhu idem po svem svijetu i tražim duše koje su otkupljene dragocjenom krvlju moga zaručnika, pa bih rado umjesto njih učinila zadovoljštinu po tom presv. Srcu. Ja ih sve obuhvaćam pa ti ih po Srcu Isusovu prikazujem, te po tom Srcu ponizno molim za njihovo obraćenje. Ne daj da moga Isusa i nadalje ne poznavaju! Učini da oni žive za njega koji je umro za njih! Oče, predragi Oče! Ti vidiš da one još ni ne žive. Zaklinjem te po tom Srcu učini da počmu živjeti! Osobito ti preporučam po tom Srcu ove tvoje sluge .... Ja te po svom zaručniku molim da ih svojim Duhom napuniš, da po milosti ovoga presvetog Srca dođu u nebo i da te gledaju na vijeke“.

Amen!

Molitva vjernika:

Gospodin traži radnika za žetvu svoju, proroke i svećenike koji će u njegovo ime pasti njegov narod. Njemu upravimo svoje molitve.

- Gospodine, probudi u srcima mladih ljudi želju da ti se svojim životom odazovu i tebi služe, molimo te.
- Gospodine, pozovi u svoj vinograd navjestitelje Radosne vijesti i daruj im milost da čuju tvoj poziv i da mu se odazovu, molimo te.
- Gospodine, tvoj sluga Josip Stadler radosna je srca služio tebi i revno je navješćivao Radosnu vijest spasenja. Molimo te, po njegovu zagovoru budi uz svoje glasnike i poslanike da životom svjedoče ono što ustima propovijedaju, te tako budu vjerodostojni svjedoci Evanđelja, molimo te.
- Gospodine, nagradi svoje sluge i službenice koji su se trudili radeći na tvojoj njivi životom vječnim, molimo te.

Hvala ti, Gospodine, na svim tvojim darovima. Budi uz nas, jer ti si naš Dobri Pastir koji se stalno brineš za nas, tebi slava i hvala u vijeke vjekova. Amen.

Pripremio: Pavo Jurišić